GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Rajoy, ves per on, és el gran defensor de l'anglès.

Opinió | 06/02/2008 | 11:54

El Partit Popular, durant força temps, ha intentat de totes a totes atribuir el fracàs educatiu a la presència del català.

L'argument que ha llançat el líder del PP, en una actitud simètrica a la dels jacobins del PSOE com en Bono i altres elements corrosius, que en aquests temes mantenen actituds clòniques, barroers els uns i sibil•lins els altres, és que davant de l'ús generalitzat de l'anglès arreu del món i del seu coneixement imprescindible, cal fer-se forts en l'anglès com a eina de comunicació universal, conjuntament amb el denominat idioma común de los españoles, és a dir, el castellà i prou.

La resta, ja que no ha de fer-se servir més que al clos pairal –que diria en Foix– no mereix més atenció que la que s'ha de donar a les rèmores folklòriques i sentimentals. Com el mateix Rajoy fa respecte al seu gallec natal. Com les grans famílies de la burgesia barcelonina o del funcionariat recalcitrant que durant molts anys han mantingut amb l'exemple el principi segons el qual el català, que fins i tot fa gràcia, s'ha de parlar a casa però mai no s'ha d'escriure. Sembla mentida però això esgrimeixen aquests segments socials.

Els arguments no són nous, la dèria és secular, l'entestament és endèmic i el propòsit és maquiavèlic. Aquesta vegada és Rajoy qui, des de la caverna més recalcitrant, intenta refregar-nos pel nas, un cop més, que davant de la modernitat i l'amplitud de mires, el català és una rèmora desfasada. Que en el món mundial globalitzat i divers el lloc que li pertoca és al racó dels endimaris i de les andròmines que no serveixen per a res.

El Partit Popular, durant força temps, ha intentat de totes a totes atribuir el fracàs educatiu a la presència del català a les escoles. Com que el fracàs educatiu i escolar a l'estat espanyol és, malauradament, comú a tota la comunitat escolar, l'argument ha quedat en desús per la força dels fets i de les estadístiques. Això no obstant, amb la coneguda i perversa tàctica d'anar repetint centenars i milers de vegades la mateixa mentida esperant que finalment esdevingui una veritat -com feia en Goebels en temps del nacionalsocialisme alemany i com aquest articulista ha repetit en aquestes pàgines reiteradament-, ni que sigui a mitges, Rajoy i els seus assessors a l'ombra i a la llum no han mostrat cap mena d'empatx a l'hora de cercar arguments suposadament nous per demostrar que la nostra llengua pròpia suposa un gran perill per la pervivència del castellà.

I, què és més nou, modern i universal, sinó l'argot comú de la mundialització? Doncs, utilitzarem l'anglès com a escut contra el català. Perquè les llengües pròpies de pes demogràfic reduït –l'holandès, el danès, l'hongarès, el suec, el grec, etc.– no tenen sentit en un món que fa de l'anglès la llengua de comunicació universal. Encara com no han esgrimit el xinès que té gairebé set mil milions de parlants. Com més petit és l'àmbit de les llengües, els prepotents s'arreceren al recurs fàcil de la pairalització i de la patuesització. Rajoy n'ha après la lliçó com un lloro i la repeteix a tort i a dret arreu… de l'estat espanyol és clar. Se li podria suggerir que vagi amb el mateix argument als ciutadans de Puerto Rico…a veure què en pensen.

Més anglès, doncs, i més castellà perquè, segons el PP i el PSOE s'ha de fer prevaler el que ells denominen el idioma común. Que no és comú, sinó oficial en tant que els Països Catalans

formen part de l'estat espanyol. De comú, no en té res, llevat del caràcter permanent d'imposició que revesteix legislatura rere legislatura i règim polític rere règim polític. Això ho continuen fent aquests mateixos que esgrimeixen que al món hi ha 400 milions de persones parlen castellà o espanyol...és clar. Pobles als quals els van imposar aquesta llengua per bemolls, ho volguessin o no, tal com van fer amb els territoris de l'antiga Corona d'Aragó, Menorca inclosa naturalment. Quina barra tenen aquests mentiders prepotens i maquiavèlics.

Aquest nou atac contra la línia de flotació de la llengua catalana es produeix en un dels àmbits crucials per a l'equilibri social del país, que és l'escola. Reforça l'estratègia del PP i d'un sector del PSOE per aconseguir la divisió social del país en dues comunitats, estratègia que al País Basc els ha donat un resultat més que agraït. La divisió del país en dues comunitats comporta, alhora, la fàcil aplicació de la dialèctica electoral de la dreta contra l'esquerra, sense noses com CiU i els partits d'obediència estrictament nacional i no pas estatal. Tot hi ajuda, i a Catalunya i als territoris d'àmbit lingüístic català, tant el PP com el PSOE esperen molt d'aquesta dialèctica el proper 9 de març. En això s'entenen i són iguals. Igual de falsos i de perversos. Igual de liquidadors de cultures que els fan nosa. Quina vergonya em fa compartir causes alienes imposades a la força amb aquests impresentables aculturals i ahistòrics, que ho falsegen tot segons els seus interessos polítics.

Però, tornem a l'anglès com a escut i com a excusa. Si fóssim a Holanda, Eslovènia, Finlàndia o Dinamarca no hi hauria argument. Però a Catalunya sí que n'hi ha, perquè que el català els fa nosa. Queda clar que Rajoy mai no ha assumit el concepte de llengua pròpia ni a nivell personal –el seu gallec natal– ni a nivell polític. Pel que fa a nosaltres, l'autèntic objectiu és suprimir o, en el millor dels casos, minoritzar al màxim el català o les seves variants dialectals foragitant-lo de l'únic àmbit on fins ara té la presència i la dignitat garantida, que són les aules escolars.

Com més anglès, millor, naturalment. Aquest era el projecte del trilingüísme de Matas i d'altres atlàters del PP a les Illes i també al País Valencià, lloc on quasi ho han aconseguit. El repte és eliminar el català de la vida quotidiana i patuesitzarlo, com van fer els francesos amb el tros de Catalunya que el rei castellà els va regalar amb el Tractat dels Pirineus per dividir Catalunya i vèncer-la, eliminant-la d'una vegada. Aquest és el seu gran projecte de la promoció de l'anglès i del trilingüísme, però sense sacrificar el castellà, sinó el català, que és el que els molesta. El que volen col·locar en forma de "més cultura aparent" però que la trista realitat deixa entreveure que no és més que un altre intent cavernari de treure's del damunt allò que els és incòmode, perquè no els deixa uniformar l'estat sencer, tal com ja fa moltes dècades que intenten fer. Rajoy, el PP, els jacobins i tanti altri l'únic que tenen clar és que, en el cas d'aquests territoris, la llengua catalana és sempre l'enemic a batre. No baixar la guàrdia i dir-los la veritat a cara destapada i a viva veu significa, també, treure'ls la careta de facto i deixar-los en la més clara evidència.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/5299-rajoy-ves-per-on-es-el-gran-defensor-de-langles.htm